

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze ve veřejném zasedání konaném dne [datum] v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Luboše Vlasáka a soudců JUDr. Lenky Konopové a JUDr. Hany Hrnčířové projednal odvolání obžalované [titul] [jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa], podané proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. února 2023, sp.zn. 49 T 11/2022 a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. d), f), odst. 2 tr. ř. se v napadeném rozsudku ohledně obžalované [titul] [jméno] [příjmení] zrušuje výrok o trestu a výrok o náhradě škody a z důvodu § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. ř. za použití 261 tr. ř. se u obžalované právnické osoby multiverso s.r.o., [IČO], se sídlem [adresa]:

Obžalovaná

[titul] [jméno] [příjmení],

[datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa],

při nezměněném výroku o vině zločinem dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 5 písm. c) tr. zákoníku a zločinem poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. c) tr. zákoníku

se odsuzuje

podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) let.

Podle § 82 odst. 3 trestního zákoníku se obžalované ukládá povinnost ve zkušební době podmíněného odsouzení podle svých sil nahradit škodu, kterou způsobila.

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku, se obžalované ukládá peněžitý trest v 340 denních sazeb po 600 Kč, tj. 204.000 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalované [příjmení] [jméno] [jméno] [příjmení], [datum narození] a právnické osobě multiverso s.r.o., [IČO], ukládá povinnost nahradit společně a nerozdílně majetkovou škodu poškozenému Ministerstvu financí ČR ve výši 1.693.608 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % p.a. ode dne [datum] do zaplacení.

V ostatních částech zůstává napadený rozsudek nedotčen.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem sp.zn. 49 T 11/2022 ze dne 27.2.2023 byla obž. [titul] [jméno] [příjmení] a právnická osoba multiverso s.r.o. shledány vinnými ze spáchání jednak zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 5 písm. c) trestního zákoníku a jednak zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. c) tr. zákoníku, jichž se dle výroku napadeného rozsudku měly dopustit tím, že:

I. [titul] [jméno] [příjmení] jako jednatelka společnosti [právnická osoba], [IČO], se sídlem [adresa],

dne [datum] podala poškozenému Ministerstvu práce a sociálních věcí, [IČO], se sídlem [adresa], z nezjištěného místa prostřednictvím elektronického formuláře IS KP14+ v monitorovacím systému MS2014+ žádost o poskytnutí dotace z Evropského sociálního fondu, z Operačního programu Zaměstnanost na realizaci projektu reg. č. CZ. [datum] [číslo] [číslo] s názvem Školení měkkých dovedností vedoucích pracovníků,

Rozhodnutím o poskytnutí dotace pod č. OPZ [číslo] ze dne [datum] došlo k poskytnutí dotace v celkové výši 1.992.480 Kč, kdy z této částky bylo 85% (1.693.608 Kč) hrazeno z prostředků EU a 15% (298.872 Kč) bylo hrazeno z vlastních prostředků žadatele, na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace předložila [jméno] [příjmení] dne [datum] závěrečnou zprávu o realizaci projektu včetně kopie prezenčních listin s podpisy účastníků a lektorů a pracovních smluv, včetně pracovní náplně účastníků školení,

přestože byla obeznámena s tím, že tyto listiny neodpovídají skutečné účasti účastníků na školení, pracovní náplň účastníků rovněž neodpovídá skutečné pracovní náplni školených osob, kdy nejméně 15 (z celkového počtu 20 účastníků) se žádných školení neúčastnilo, ani nepodepsalo předložené prezenční listiny a minimálně další 3 účastníci se neúčastnili v celém rozsahu školení, přestože jejich podpis byl uveden na všech [příjmení] předkládaných listinách, a nejméně 5 lektorů společnosti [právnická osoba], poskytující školení, nepodepsalo prezenční listiny a školení neprováděli,

kdy na základě takto předložených nepravdivých dokladů došlo dne [datum] k neoprávněnému vyplacení finančních prostředků na jí uvedený bankovní účet společnosti [právnická osoba] [bankovní účet],

přičemž žadatelka se prokazatelně měla řídit závaznými příručkami stanovenými Rozhodnutím o poskytnutí dotace s tím, že účast na kurzech byla podmínkou k řádnému vyplacení dotace z Operačního programu Zaměstnanost za skutečně absolvované osobohodiny, a to v rozsahu nejméně 70% délky kurzu, jak vyplývalo z bodu 4.1 Specifické části pravidel pro žadatele a příjemce v rámci OPZ pro projekty s jednotkovými náklady zaměřené na další profesní vzdělávání,

to vše při vědomí podmínky vyplývající z bodu [číslo] shora specifikovaných pravidel, tedy že nedodržení požadavků vymezených v definici, včetně docházky v rozsahu alespoň 70% kurzu, má za následek, že podpora nebude poskytnuta na žádnou osobohodinu za tohoto účastníka v daném kurzu,

tedy finanční prostředky poskytnuté z rozpočtu Evropské unie získala na základě předložených listin s nepravdivými údaji, kdy tímto jednáním byla Evropské unii zastoupené Ministerstvem práce a sociálních věcí způsobena škoda v celkové výši 1.693.608 Kč,

II. společnost multiverso s.r.o., [IČO], jako právní nástupce společnosti [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], jako právnická osoba ve smyslu zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, svým jménem, ve svém zájmu a v rámci své činnosti, prostřednictvím její jednatelky [jméno] [příjmení], narozené [datum] v [obec], která byla oprávněna za tuto právnickou osobu jednat, a jejíž jednání jí lze ve smyslu shora citovaného zákona přičítat, jednala tak, že

dne [datum] podala společnost [právnícká osoba], jejímž jménem jednala jednatelka [jméno] [příjmení], poškozenému Ministerstvu práce a sociálních věcí, [IČO], se sídlem NA PORIČNÍM PRÁVU [adresa] 00 PRAHA z nezjištěného místa prostřednictvím elektronického formuláře IS KP14+ v monitorovacím systému MS2014+ žádost o poskytnutí dotace z Evropského sociálního fondu, z Operačního programu Zaměstnanost na realizaci projektu reg. č. CZ. [datum] [číslo] [číslo] s názvem Školení měkkých dovedností vedoucích pracovníků,

Rozhodnutím o poskytnutí dotace pod č. OPZ [číslo] ze dne [datum] došlo k poskytnutí dotace v celkové výši 1.992.480 Kč, kdy z této částky bylo 85% (1.693.608 Kč) hrazeno z prostředků EU a 15% (298.872 Kč) bylo hrazeno z vlastních prostředků žadatele, na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace žadatelská společnost předložila dne [datum] závěrečnou zprávu o realizaci projektu včetně kopie prezenčních listin s podpisy účastníků a lektorů a pracovních smluv, včetně pracovní náplně účastníků školení,

přestože byla obeznámena s tím, že tyto listiny neodpovídají skutečné účasti účastníků na školení, pracovní náplň účastníků rovněž neodpovídá skutečné pracovní náplni školených osob, kdy nejméně 15 (z celkového počtu 20 účastníků) se žádných školení neúčastnilo, ani nepodepsalo předložené prezenční listiny a minimálně další 3 účastníci se neúčastnili v celém rozsahu školení, přestože jejich podpis byl uveden na všech statutárním zástupcem společnosti předkládaných listinách, a nejméně 5 lektorů společnosti [právnícká osoba], poskytující školení, nepodepsalo prezenční listiny a školení neprováděli,

na základě takto předložených nepravdivých dokladů došlo dne [datum] k neoprávněnému vyplacení finančních prostředků na bankovní účet společnosti [právnícká osoba] [bankovní účet],

přičemž žadatelská společnost se prokazatelně měla řídit závaznými příručkami stanovenými Rozhodnutím o poskytnutí dotace s tím, že účast na kurzech byla podmínkou k řádnému vyplacení dotace z Operačního programu Zaměstnanost za skutečně absolvované osobohodiny, a to v rozsahu nejméně 70% délky kurzu, jak vyplývalo z bodu 4.1 Specifické části pravidel pro žadatele a příjemce v rámci OPZ pro projekty s jednotkovými náklady zaměřené na další profesní vzdělávání,

to vše při vědomí podmínky vyplývající z bodu [číslo] shora specifikovaných pravidel, tedy že nedodržení požadavků vymezených v definici, včetně docházky v rozsahu alespoň 70% kurzu, má za následek, že podpora nebude poskytnuta na žádnou osobohodinu za tohoto účastníka v daném kurzu,

tedy finanční prostředky poskytnuté z rozpočtu Evropské unie získala na základě předložených listin s nepravdivými údaji; kdy tímto jednáním byla Evropské unii zastoupené Ministerstvem práce a sociálních věcí způsobena škoda v celkové výši 1.693.608 Kč.

2. Pokud jde o výrok o trestu nalézací soud uložil obž. [titul] [jméno] [příjmení] trest podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku, za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, a to úhrnný trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců, kdy podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovaný výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let. Podle § 82 odst. 3 tr. zákoníku

byla obžalované zároveň uložena povinnost ve zkušební době podmíněného odsouzení podle svých sil nahradit škodu, kterou způsobila. Dále byl obžalované nalézacím soudem uložen vedlejší peněžitý trest podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1 tr. zákoníku ve výměře 340 denních sazeb po 600 Kč, tj. 204.000 Kč [právnícká osoba] byl uložen trest podle § 212 odst. 5 tr. zákoníku, za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku a podle § 21 zákona č. 418/2011 Sb., konkrétně úhrnný trest zákazu přijímání dotací a subvencí na dobu 6 let.

3. O připojeném nároku na náhradu škody pak nalézací soud rozhodl tak, že podle § 228 odst. 1 tr. ř. se obžalovaným, (obž. [titul] [příjmení] a spol. multiverso s.r.o.), ukládá povinnost společně a nerozdílně zaplatit poškozenému Ministerstvu financí ČR ve výši 1.693.608 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % p.a. ode dne [datum] do zaplacení, coby náhradu škody.

4. Proti tomuto rozsudku přímo do protokolu o hlavním líčení podala obžalovaná [titul] [jméno] [příjmení], (dále jen obžalovaná) odvolání, kdy následovalo blanketní odvolání datované dnem [datum], přičemž odvolání bylo řádně odůvodněno podáním datovaným [datum]. V písemném odůvodnění odvolání obžalované, sepsaného jejím obhájcem, je zřejmé, že obžalovaná jednak namítá nedostatky v samotném popisu skutku, v napadeném rozsudku, kdy je přesvědčena, že zde absentuje, jakým způsobem byla s uvedenými skutečnostmi obeznámena, což považuje obžalovaná za zásadní otázku. Dále vytýká nalézacímu soudu postup v rozporu s ust. § 2 odst. 5, 6 tr.ř., kdy nalézací soud měl hodnotit důkazy v některých ohledech nelogicky, rozporuplně a dopustil se spekulací, kdy např. u svědka [příjmení] poukázal nalézací soud, že tento svědek je stíhán za obdobnou trestnou činnost, kdy tak porušil základní zásadu trestního řízení presumpcí neviny. V další části odvolání konstatuje výpovědi svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], kteří na předmětných školení nepřednášeli ani se podle svých výpovědí lektorsky nezúčastnili a považuje je tak nalézací soud za usvědčující výpovědi, přestože z výpovědi zbylých lektorů, konkrétně Ing. [jméno] [příjmení], Ph.D. a [jméno] [příjmení] vyplývá, že se školení konala a nebyly při nich zjištěny žádné zásadní abnormality, což podrobně rozebírá, kdy tak svědectví [jméno] [příjmení] podporuje obhajobu obžalované. Namítá, že výpovědi svědků [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [příjmení] nelze jednoznačně hodnotit jako výpovědi usvědčující. Rovněž nesouhlasí se způsobem, jakým bylo naloženo s výpovědi svědkyně [příjmení], kdy nebyla čtena po jejím výsledku u hlavního líčení části výpovědi z přípravného řízení týkající se prospěšnosti školení. Rozporuplně přistupoval nalézací soud k výpovědi svědka [příjmení], kdy jeho výpověď považuje nalézací soud za usvědčující a zároveň poukazuje na skutečnost, že míra jeho věrohodnosti je významně narušena, což podrobně rozebírá. Poukazuje dále na skutečnost, že svědkyně [jméno] [příjmení] potvrdila, že alespoň část školení skutečně proběhla, na kterých se zúčastnila, rovněž tuto skutečnost potvrdil i svědek [jméno] [příjmení]. Rovněž poukazuje obžalovaná na rozporuplné hodnocení svědka [příjmení], kdy pokud jde o další svědky [příjmení], [příjmení], [část obce], [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení], [obec], [příjmení], [obec], [jméno] [jméno] a [jméno] [jméno], jejichž výpovědi z přípravného řízení byly čteny u hlavního líčení, považuje nalézací soud za usvědčující důkazy, avšak obžalovaná opět s tímto hodnocením nesouhlasí. To, že se tyto svědci žádných školení nezúčastnili, nemůže samo o sobě konec konců obžalovanou usvědčovat. Dále poukazuje na skutečnost, že svědkyně [příjmení] ve své výpovědi při hlavním líčení se odchýlila od své původní výpovědi z přípravného řízení, což nalézací soud řádně nevyhodnotil. Nedostatečně pak hodnotil nalézací soud i provedené listinné důkazy, navíc obžalovaná předložila další důkazy v rámci hlavního líčení, šlo o e-mailovou komunikaci s partnery, které prokazují, že obžalovaná předkládala jen ty materiály, které obdržela od partnerů a považovala je za pravdivé. Obžalovaná připouští, že zpětnou perspektivou je jí jasné, že musela v žádosti o dotaci předložit nepřesné či nepravdivé informace, nicméně pro naplnění obligatorních znaků skutkové podstaty trestných činů, z nichž byla uznána vinnou, je zásadní, zda to učinila vědomě, což obžalovaná popírá a podrobně rozebírá, že u ní nemohlo dojít k naplnění subjektivní stránky. V další části svého odvolání opětovně rozebírá a ze své strany hodnotí obsah výpovědi svědků

[příjmení], [příjmení], [ulice], Horké, [příjmení], [příjmení] a [příjmení]. Zároveň však uvádí, že lze souhlasit se závěrem nalézacího soudu, že školení se nezúčastnily některé osoby, které obžalovaná za účastníky i lektory označila, jednoznačně však popírá, že by o těchto skutečnostech byla informována v době podání žádosti o dotace. Rovněž vytýká nalézacímu soudu, že vycházel z více či méně pravděpodobných hypotéz, kdy však má obžalovaná za prokázané, že školení probíhala, obžalovaná neupravovala žádné dokumenty, které jí byly zasílány partnery, běžně se znala pouze se svědky [příjmení] a [příjmení], zbylé účastníky, kteří jsou na prezenčních listinách, vůbec neznala, ale vycházela z toho, že školící firma zajišťuje prezenci na školení a administruje prezenční listiny. Byla to konec konců školící firma, která vystavila osvědčení o absolvování kurzu. Školící firma byla vybrána na základě výběrového řízení, rovněž bylo vyvráceno, že by obžalovaná upravovala jakékoliv dokumenty, navíc u ní nedošlo k naplnění subjektivní stránky, což podrobně rozebírá v další části svého odvolání, kdy lze shrnout, že se spoléhala na řádnou součinnost smluvních partnerů, tj. partnerů projektů či školící firmy. Rovněž výrok o trestu a náhradě škody napadá svým odvoláním, kdy uložený trest považuje za nepřiměřeně přísný, zejména kombinaci podmíněného trestu a peněžitého trestu, kdy obžalovaná je matkou tří dětí na rodičovské dovolené. Také výrok o náhradě škody považuje za chybný, neboť bylo prokázano, že některé osoby se zúčastnily tohoto školení. V rámci svého ústního přednesu odvolání u veřejného zasedání pak obhájce doplnil odvolání o další námitku, a to k výroku o náhradě škody, kdy je zde chybné stanovení počátku běhu úroku z prodlení, neboť obžalovaná se o konkrétní výši nároku na náhradu škody včetně úroku z prodlení tak jak jej uplatnilo Ministerstvo financí ČR ve svém podání ze dne [datum] dozvěděla až při hlavním líčení dne [datum]. Domáhá se proto zrušení napadeného rozsudku a plného zproštění obžaloby, popř. aby odvolací soud po zrušení napadeného rozsudku tuto věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí. V rámci veřejného zasedání obžalovaná v rámci svého přednesu doplnila odvolání, že se cítí nevinnou, kdy se spoléhala na pravdivost listin, včetně prezenčních listin, poskytnutých jí smluvní organizací, která školení zajišťovala. Rovněž výši úroku z prodlení považuje za nepřiměřenou.

Přezkum odvolacího soudu

5. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací v souladu s ust. § 254 odst. 1 tr.ř. přezkoumal napadený rozsudek z hlediska vytýkaných vad, jakož i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání obžalované je z části důvodné, byť z jiných důvodů a to v části jejího odvolání, které směřuje do výroku o trestu, neboť odvolací soud dospěl k závěru, že výrok o trestu u obžalované zůstal neúplným a rovněž bylo shledáno důvodným její odvolání do výroku o náhradě škody, konkrétně obhajobou namítaný chybně uvedený počátek běhu úroku z prodlení, což bude níže odvolacím soudem podrobně rozvedeno. Pokud jde o samotné řízení, konstatuje odvolací soud, že nalézací soud plně respektoval práva obžalované na spravedlivý proces, obžalovaná byla řádně zastupována postupně dvěma obhájci na plnou moc, jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení měla možnost se k věci řádně vyjádřit, kdy v rámci přípravného řízení využila svého zákonného práva a odmítla k věci vypovídat a podrobně vypovídala až při hlavním líčení, tedy v době, kdy již byly shromážděny podstatné důkazy v rámci přípravného řízení a obžalovaná tak měla reálnou možnost reagovat ve své výpovědi před soudem na důkazní situaci a důkazy zajištěné před jejím výsledkem u hlavního líčení a i v tomto kontextu je nezbytné k její výpovědi přistupovat. Pokud jde o průběh hlavního líčení, dospěl odvolací soud k závěru, že nalézací soud plně postupoval v souladu s ust. § 2 odst. 5 tr.ř. tedy, aby za součinnosti stran byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí soudu, přičemž provedené důkazy byly hodnoceny v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr.ř. a absentuje na straně nalézacího soudu jakákoli svévole při hodnocení těchto provedených důkazů. Je nutno uvést, že samotný obsah odůvodnění odvolání obžalované, která rozebírá jednotlivé důkazy, obsahuje její požadavek, aby odvolací soud tyto důkazy provedené a hodnocené nalézacím soudem hodnotil odlišně, než to učinil soud nalézací. V tomto směru však může odkázat odvolací soud na znění ust. § 263 odst. 7 tr.ř., které stanoví, že odvolací soud je vázán

hodnocením důkazů soudem I. stupně s výjimkou těch důkazů, které odvolací soud sám ve veřejném zasedání znovu provedl, přičemž ani v rámci písemného odůvodnění odvolání se nedomáhá obžalovaná doplnění důkazní situace a je tak zřejmé, že rozsah dokazování ona sama považuje za zcela dostatečný. Obžalovaná v rámci svého odvolání zopakovala svou obhajobu, tak jak jí uplatnila v hlavním líčení před nalézacím soudem, kdy v rámci svého rozsudku se nalézací soud s touto obhajobou dostatečně vypořádal. Odvolací soud dále konstatuje, že odůvodnění napadeného rozsudku koresponduje plně s ust. § 125 odst. 1 tr.ř., neboť z tohoto odůvodnění je zřejmé, které skutečnosti vzal nalézací soud za prokázané a o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení prováděných důkazů. Rovněž se při tomto hodnocení, jak znovu opakuje odvolací soud, se nalézací soud nedopustil svévole. Pokud jde o otázku prokázání viny obžalované oběma uvedenými zločiny, mohl by odvolací soud s odkazem na rozsudek Velkého Senátu Evropského soudu pro lidská práva [číslo] ze dne [datum] vynesený ve věci [příjmení] [příjmení] proti Španělsku odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku, pokud jde o otázku viny, s kterým se odvolací soud v podstatě ztotožňuje. Přesto považuje za nutné uvést následující skutečnosti ke konkrétním námitkám vznesenými obžalovanou. Odvolací soud odmítá tvrzení, že by při hodnocení obsahu výpovědi svědka [jméno] [příjmení], manžela obžalované, nalézací soud porušil zásadu presumpce neviny u tohoto svědka. Jde o manžela obžalované a jde o konstatování důkazem prokázané skutečnosti, že sám svědek je stíhán v jiné trestní věci pro obdobné jednání, kdy je stíhán pro zločin pro poškozování finančních zájmů evropské unie dle § 260 odst.1,4 písm. c) tr. zákoníku, který se má rovněž týkat operačního programu Zaměstnanost, a jde však o jiný skutek, přičemž v této nyní posuzované věci je v postavení svědka, nejde tak u něho a ani nemůže jít o porušení principu presumpce neviny, neboť v tomto řízení o jeho vině, či nevině nebylo rozhodováno. Pokud jde o samotný popis skutkového děje, plně koresponduje ustanovení trestního řádu, neboť z popisu skutkového děje je patrné, že obžalovaná byla obeznámena s tím, že tyto listiny neodpovídali skutečné účasti účastníků na školení, pracovní náplň účastníků neodpovídala skutečné pracovní náplni školených osob, kdy nejméně 15 osob z počtu 20 osob se žádných školení neúčastnily a přes tuto skutečnost je jako pravdivé předložila, aby dotaci získala. Obžalovaná namítá, že nevyplývá z tohoto popisu, jakým způsobem byla klientka s uvedenými skutečnostmi obeznámena. Tyto skutečnosti však vyplývají mj. i z její výpovědi z pozice obžalované u hlavního líčení. Obžalovaná mj. za přítomnosti obhájce uvedla, že se zúčastnila všech školení, přičemž zde byly přítomny i osoby, které se podepsány na prezenční listiny, což však neodpovídá realitě a je v rozporu s obsahy výpovědi údajných účastníků školení. Jednak neodpovídá realitě počet účastníků tohoto školení a neodpovídá realitě i účast lektora, který je uveden na prezenční listině. Navíc obžalovaná tyto prezenční listiny podepsala nejen jako statutární zástupce příjemce, ale rovněž i jako účastnice školení. Tyto prezenční listiny byly v hlavním líčení jako písemné důkazy řádně provedeny (svazek 2, čl. 338-379 a 389). Odvolací soud pro ilustraci mj. uvádí např. prezenční listinu na čl. 338, kdy mělo jít o školení ze dne [datum], jehož se dle prezenční listiny mělo zúčastnit nejméně 10 účastníků a dále školitel, resp. lektor Mgr. [jméno] [příjmení], včetně samotné obžalované, avšak realita, jak bylo zjištěno provedenými důkazy, byla zcela odlišná. Lektor Mgr. [jméno] [příjmení], a to jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení uvedl, že pro spol. [právnícká osoba] sice pracoval jako lektor, ale pokud jde o školení, „měkké dovednosti“, na tomto školení nepůsobil, a na této své výpovědi setrval i u hlavního líčení. Navíc z 10 účastníků zde vyloučili účast svědkové [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], kteří pracovali, a to v pozici taxikáře, u spol. TOP1 [právnícká osoba], přičemž tito svědci navíc potvrdili do protokolu o výpovědi svědka, že se nezúčastnili žádného ze školení, byť je zřejmé, že opakovaně figurují na prezenčních listinách. Pokud jde o výpověď [jméno] [příjmení], která rovněž měla být přítomna dne [datum] na předmětném školení, tato potvrdila, že se sice nějakých školení zúčastnila, ale šlo maximálně o 5-6 případů, byť figuruje ve více prezenčních listinách. Pokud jde o [jméno] [příjmení], tento potvrdil, že byl maximálně na 5-6 školeních v rozsahu 6-8 hodin, byť opětovně tento svědek

figuruje ve více prezenčních listinách. Pokud obžalovaná v rámci své výpovědi uvedla, že na těchto školeních, kde byla přítomna, byli všichni účastníci, kteří se podepsali na prezenční listiny, pak evidentně hovoří nepravdu a svou zjevně nepravdivou výpověď, vedle výpovědi osob, kteří popřeli svoji účast na školeních, se vlastně usvědčuje. Jde o úmyslné jednání a nikoli pouhou nedbalost na straně obžalované. Rovněž i její tvrzení, které zopakovala v rámci odvolání i ve vztahu ke svědkovi [jméno] [příjmení], ke kterému uvedla, že ho viděla v podstatě pouze jedenkrát či dvakrát, neodpovídá obsahu běžné obchodní e-mailové korespondence, v které si obžalovaná s [jméno] [příjmení] tyká a měla se s ním údajně setkávat na školení, e-mailovou korespondenci sama obžalovaná předložila v řízení před soudem, kdy např. na čl. 1791 spisu se nachází e-mail od svědka [jméno] [příjmení] adresovaný dne [datum] obžalované, kdy oslovuje obžalovanou, „[příjmení] [jméno]“ píše, „stačí to ? viz příloha“, kdy zasílá obžalované pracovní smlouvy. Navíc šlo o pracovní smlouvy, které neodpovídaly realitě, kdy za spol. TOP1 [právnícká osoba] byly zaslány pracovní smlouvy osob, které ve skutečnosti v této společnosti vykonávaly funkce taxikáře, přičemž byly vydávány tyto osoby za vedoucí pracovníky, aby byly splněny podmínky dotačního programu pro toto školení. Pokud jde o výpovědi osob, na které odkazuje obžalovaná v rámci svého odvolání a které mají vypovídat v její prospěch, je nutno poukázat na další podstatnou okolnost. Některá proběhlá školení připouští za spol. TOP1 [právnícká osoba] jednak svědkyně [jméno] [příjmení], která pracovala v této společnosti jako jednatelka, přičemž školení měla domlouvat se svým manželem svědkem [jméno] [příjmení], který si s obžalovanou tyká. Oba dva tito svědci zároveň potvrdili, že se zúčastnili mnohem menšího počtu školení, navíc je zřejmé, že za spol. TOP1 [právnícká osoba] poskytli obžalované zjevně na její žádost doklady nutné pro výplatu dotace, které neodpovídaly realitě. Týká se to opět taxikářů, kteří byli vydáváni za vedoucí pracovníky ve spol. TOP1 [právnícká osoba] a je otázkou, zda tyto osoby se tímto jednáním nevystavily nebezpečí trestního stíhání pro pomoc ke zločinům, z kterých byla uznána vinnou obž. [titul] [jméno] [příjmení] a i tímto směru je nutno přistoupit k hodnocení jejich věrohodnosti. Pokud jde o společnost [právnícká osoba], která měla být rovněž partnerem, a mělo dojít ke školení pracovníků, tak svědek [jméno] [příjmení] z této společnosti uvedl, že se žádného školení nezúčastnil, pouze vyhověl žádosti obžalované a podepsal jí, jak sám uvedl, „hromadu papírů“, byť žádné školení neproběhlo a připouští, že tak podepsal i prezenční listiny. Odvolací soud k tomu podotýká, že spol. [právnícká osoba] ani žádné zaměstnance neměla. Obžalovaná rovněž odkazuje na výpověď svědkyně [příjmení] [jméno] [příjmení], která pracovala jako jednatelka ve spol. [právnícká osoba], která se však zabývala prodejem přes internet a jediným zaměstnancem této společnosti byl otec svědkyně [jméno] [příjmení], kdy Mgr. [jméno] [příjmení], která byla slyšena prostřednictvím videokonference, pouze připustila, že někdy byla v [obec], více si na celou záležitost nepamatuje, přičemž v přípravném řízení hovořila pravdu, kdy konstatovala, že na předmětné školení si vůbec nepamatuje. Odvolací soud tak konstatuje, že o vině obžalované, vzhledem k obsahu provedených svědeckých výpovědí a provedených listinných důkazů, ve shodě s nalézacím soudem nemá pochybnost. Odvolací soud konstatuje, že nikdo ze slyšených svědků, na které obžalovaná odkazuje ve své výpovědi jako na osoby, které vypovídaly v její prospěch, nepotvrdily provedení školení v deklarovaném rozsahu, který deklarovala obžalovaná pro získání dotace. Navíc bylo plně prokázáno, že pokud jde o spol. TOP1 [právnícká osoba], byly úmyslně vytvořeny falešné pracovní smlouvy s náplní práce týkající se taxikářů, kteří byli vykazováni jako vedoucí pracovníci, což měla být cílová skupina tohoto školení, přičemž se tito taxikáři těchto školení vůbec nezúčastnili. Svou účast na vykazovaných školeních popřeli i svědci, kteří měli údajně na těchto školeních působit v pozici lektora. Je to nejen Mgr. [jméno] [příjmení], který byl slyšen řádně jak v přípravném řízení, tak prostřednictvím videokonference v hlavním líčení. Obdobně uvedl v přípravném řízení svědek [příjmení] [jméno] [příjmení], který měl rovněž působit jako lektor pro spol. [právnícká osoba], který jednak popřel, že by podepsal někdy prezenční listiny, na uvedených školeních vůbec nepůsobil, vytvořil sice prezentaci, která byla však určena pro zcela jiné školení. Ve prospěch obžalované vypovídal svědek [příjmení] [jméno] [příjmení], Ph.D., kdy odvolací soud k této osobě konstatuje, že

působil ve vedoucí funkci spol. [právnícká osoba], která měla školení zajišťovat, kdy však zároveň potvrdil, že podepsal prezenční listiny, kde měl školit, nekontroloval počty účastníků a nechápe, resp. neví, proč 5 zbylých lektorů zde reálně nepřednášelo a popřeli svou účast na školení. Nutno uvést, že tento svědek nyní působí v pozici ředitele [právnícká osoba], přičemž on sám jako lektor působil pouze na dvou školeních, a to dne [datum] a [datum], jak vyplývá z prezenčních listin projektu. Pokud jde o další svědkyně, na kterou odkazuje obžalovaná jako důkaz její verze obhajoby, jde o svědkyni [jméno] [příjmení], kdy je nutno si uvědomit, že sice působila nejen jako lektorka ve spol. [právnícká osoba], ale rovněž byla organizátorkou tohoto školení. Rovněž i tato svědkyně potvrdila, že se nekontrolovala účast a počet osob na školení, dokonce uvedla, že neví, zda proběhlo všech 168 školení a neví, resp. neumí vysvětlit, proč někteří lektori popřeli, že se školení zúčastnili. U hlavního líčení dokonce uvedla, že pokud jde o školení měkkých dovedností, nemuseli být vůbec školení pracovníci ve vedoucích funkcích, což opětovně neodpovídalo realitě. Navíc tato svědkyně [jméno] [příjmení] se dle prezenčních listin měla zúčastnit pouhých pěti školení, a to dne [datum], [datum], [datum], [datum] a [datum] a nebyla tudíž přítomna na všech školeních a navíc, a to platí i pro svědka [příjmení] [jméno] [příjmení], Ph.D., počet osob, které se měli zúčastnit školení v realitě neodpovídal počtem osob, které byly vykázány na prezenčních listinách projektu. Týká se to zejména neúčasti zaměstnanců spol. TOP1 [právnícká osoba]

6. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem proto odvolací soud nemá o vině obžalované jakékoliv pochybnosti, kdy obžalovaná je tak usvědčována nejen výpověďmi svědků, kteří měli působit jako lektori a svou účast na předmětných školeních jednoznačně popřeli, konkrétně Mgr. [jméno] [příjmení], Mgr. [jméno] [příjmení], který dokonce uvedl, že na prezenčních listinách není jeho podpis; rovněž svoji účast jako lektor popřel svědek [příjmení] [jméno] [příjmení], jakož i předchozí statutární ředitel spol. [právnícká osoba] svědek [příjmení] [jméno] [příjmení]. Obžalovaná, pokud tvrdí, že se zúčastnila všech školení, kde je její podpis na prezenčních listinách, tak opakuje odvolací soud, že tyto listiny podepisovala v podstatě dvakrát, jednak jako statutární zástupce příjemce dotace, jednak jako účastník školení, přičemž bylo svědeckými výpověďmi prokázáno, že se těchto školení rozhodně nemohl zúčastnit takový počet osob, co byl vykazován na prezenčních listinách a poté, co byl deklarován jako správný poskytovatel dotace. Bylo tak nepochybně prokázáno a obžalovaná si těchto skutečností byla plně vědoma a v žádosti o poskytnutí dotace uvedla nepravdivé údaje a podstatné údaje zamlčela, kdy zároveň předložila nepravdivé doklady a tím umožnila neoprávněné použití finančních prostředků pocházejících z rozpočtu Evropské unie a takovýmto jednáním způsobila značnou škodu, a to značnou škodu i po novele trestního zákoníku účinné k [datum], kdy hranice značné škody činí dnes 1.000.000 Kč Odvolací soud konstatuje, že za škodu je nutno považovat celou vyplacenou dotaci a námitka obžalované, že alespoň část školení se alespoň některé osoby účastnily, nemůže obstát ve smyslu nedůvodného proplacení celé výše dotace. [příjmení] popis jednání obžalované ve výroku o vině plně odpovídá úmyslnému jednání a rozhodně nejde o žádnou nedbalost na straně obžalované. Odvolání obžalované tak do výroku o vině obstát nemohlo a odvolací soud dospěl k závěru, že její odvolání do výroku o vině je tak zcela nedůvodné.

7. Naopak důvodným shledal odvolací soud odvolání obžalované do výroku o trestu, avšak z jiných důvodů, než jsou uvedeny v písemném odůvodnění rozsudku. Nalézací soud vzal správně v potaz dosavadní bezúhonnost obžalované, na straně druhé však zde absentuje kritický náhled obžalované na svou trestnou činnost. Odvolací soud konstatuje, že se tak neztotožnil s námitkou obžalované, že jí byl uložen nepřiměřeně přísný trest, a to za dva zločiny. Zejména obžalovaná namítala nepřiměřený, peněžitý trest, uložený v kombinaci s podmíněným trestem odnětí svobody. Spisový materiál obsahuje přílohy [číslo] týkající se finančního šetření, které se mj. týkají i obžalované [titul] [jméno] [příjmení]. Obžalovaná dle šetření v době přípravného řízení byla disponentkou k mnoha bankovním účtům, kdy např. u banky [právnícká osoba] je evidována jako majitel spořicího účtu, a dne [datum] byla zaslána částka 1.779.000 Kč a dne [datum] 818.261 Kč

Odvolací soud sám aktualizoval finanční šetření k osobě obžalované a pokud jde o aktuální stav účtu u banky [právnícká osoba] tak ke dni [datum] zbyla na účtu toliko částka 1 623,14 Kč. Je však věcí obžalované, jak se svými úsporami naložila např. v období po sdělení obvinění. Podstatné jsou celkové majetkové poměry obžalované. Odvolací soud si je zároveň vědom, že obžalovaná je evidována jako spoludlužník u vícero hypotečních úvěrů, jakož i spoludlužník u úvěru ze stavebního spoření, avšak zároveň je evidována v katastru nemovitostí jako majitelka, či spolumajitelka několika nemovitostí. Tyto skutečnosti ohledně nemovitého majetku a peněžních prostředků, včetně nesplacených úvěrů byly potvrzeny i finančním šetřením, které provedl sám odvolací soud a tyto listiny, jako písemné důkazy byly předloženy v rámci veřejného zasedání u odvolacího soudu. Navíc v přípravné řízení část finančních prostředků byla zajištěna, právě pro účel eventuálně uloženého peněžitého trestu, a to usnesením státního zástupce [příjmení] státního zastupitelství v [obec] sp.zn. 1 KZV 106/2020 ze dne 18.5.2021 kdy byly obžalované na dvou účtech vedených u [právnícká osoba] zajištěny k výkonu peněžitého trestu finanční prostředky do výše 200 000 Kč, kdy ke dni tohoto usnesení měla obžalovaná na obou účtech finanční prostředky ve výši 48 914,38 Kč. Celkové majetkové poměry obžalované tak umožňují uložit obžalované trest peněžítý, který byl ze strany nalézacího soudu vyměřen hluboce v dolní polovině zákonné trestní sazby v podstatě se blížíci k dolní hranici. Tento peněžítý trest rozhodně pro obžalovanou není likvidační, a to ani vzhledem ke skutečnosti, že se má nyní nacházet na mateřské dovolené. Obžalované byl dále jako hlavní trest uložen podmíněný trest odnětí svobody vyměřený opětovně hluboko v dolní polovině zákonné trestní sazby, neboť obžalovaná byla ohrožena trestem odnětí svobody v trvání od 2 do 8 let, přičemž jí byl ukládán trest úhrnný za dva zločiny, nalézací soud stanovil výši uloženého podmíněného trestu pouze 6 měsíců nad spodní hranici, navíc byl tento výkon trestu podmíněně odložen. Jde o trest ryze výchovný, obžalovanou nepoškozující. Rovněž uložení přiměřené povinnosti ve smyslu § 82 odst. 3 tr. zákoníku uhradit škodu, podle svých sil je výrokem správným a zákonným, neboť obžalovaná za tuto škodu plně odpovídá. Přesto však výrok o trestu nemohl obstát, neboť ve vztahu k peněžitému trestu zůstal výrok o trestu neúplný, kdy nalézací soud peněžítý trest ukládal dle ust. § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1 tr. zákoníku, avšak neuvedl zároveň ve výroku o uloženém peněžitém trestu odst. 2 u § 68 tr. zákoníku, který stanoví denní sazbu ukládaného peněžitého trestu. Toto pochybení napravit odvolací soud sám tím, že zrušil výrok o trestu, zopakoval u obžalované nejen výši uloženého podmíněného trestu odnětí svobody včetně přiměřené povinnosti, neboť se s tímto výrokem plně ztotožnil, ale doplnil výrok o uloženém peněžitém trestu o příslušné ust. § 68 odst. 2 tr. zákoníku, přičemž jinak uložený peněžítý trest převzal v neměnné výši, kdy tento peněžítý trest je vůči obžalované velmi mírným a odvolací soud do jeho výše neměl důvod zasáhnout. Odvolání obžalované do výroku o trestu tak bylo shledáno důvodným, byť z jiného důvodu, než obžalovaná v rámci svého odvolání uvedla.

8. Odvolací soud dále konstatuje, že jako důvodné bylo shledáno odvolání obžalované i do výroku o náhradě škody, zejména po doplnění odvolání obžalované přednesem jejího obhájce v rámci veřejného zasedání u odvolacího soudu. Na jedné straně se odvolací soud neztotožnil s názorem obžalované vyjádřeným v odvolání, že nelze celou částku vyplacené dotace ve výši 1.693.608 Kč označovat za škodu s odůvodněním, že část školení proběhla a některé osoby školeny byly, neboť je nutno si uvědomit, že za škodu v tomto případě je nutno považovat celou neoprávněně vyplacenou dotaci, protože obžalovaná svým jednáním nesplnila podmínky, aby jí dotace vůbec vyplacena byla. Přesto výrok o náhradě škody nemohl obstát, kdy nalézací soud zjevně vycházel z požadavku poškozené organizace, konkrétně Ministerstva financí ČR, které uplatnilo na náhradu škody ve výši 1.693.608 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 %, počínaje dnem [datum], jak konec konců vyplývá z písemného připojení ze dne [datum]. Odvolací soud nemá pochybnosti o oprávněnosti poškozeného Ministerstva financí ČR požadovat po obžalovaných, tedy po obž. [titul] [jméno] [příjmení] a odsouzené spol. multiverso s.r.o. vrácení celé dotace ve výši 1.693.608 Kč, avšak nebylo možné přiznat poškozenému ministerstvu nárok z prodlení ve výši 15 %, počínaje již od [datum], a to z následujících důvodů.

Je zjevné, že Ministerstvo financí ČR se připojilo s nárokem na náhradu škody v konkrétní výši, včetně úroku z prodlení poté, co obdrželo obžalobu, kdy jde o připojení nacházející se ve spise na čl. 1656-1657, datované [datum]. Obžalovaná [titul] [jméno] [příjmení] však měla reálnou možnost se seznámit s požadavkem Ministerstva financí ČR na náhradu škody až po zahájení hlavního líčení dne [datum], kdy zmocněnkyně poškozeného Ministerstva financí ČR uplatnila vůči oběma obžalovaným uvedený nárok na náhradu škody, včetně úroku z prodlení. Obžalovaná [titul] [jméno] [příjmení] se tuto skutečnosti dozvěděla [datum] a konec konců tento vznesený nárok se mohla dozvědět již odsouzená právnická osoba multiverso s.r.o., pokud by se k hlavnímu líčení dostavila, ač byla včas a řádně o konání hlavního líčení vyrozuměna. Ministerstvu financí ČR lze tudíž přiznat nárok na úroky z prodlení teprve počínaje dnem [datum], neboť [datum] se obž. [titul] [jméno] [příjmení] o tomto nároku dozvěděla a měla plnit a pokud neplnila, tak se nachází od dne [datum] v prodlení. Tento svůj názor opírá odvolací soud i o rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 8 Tdo 569/2013 ze dne 7.8.2013, kdy Nejvyšší soud ČR konstatoval ve své právní větě mj. pokud jde o úrok z prodlení, že rozhodující je vždy zjištění, kdy se projev vůle poškozeného dostal do sféry z pozice obviněného, čímž je třeba rozumět konkrétně objektivní možnost obviněného seznámit se s obsahem jemu adresovaného požadavku poškozeného na náhradu škody. Rovněž odvolací soud opírá změnu výroku o náhradě škody o další dvě rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, tentokrát civilního kolegia, kdy jde o rozhodnutí NS ČR sp. zn. 25 Cdo 1476/2003, dle kterého se škůdce dostává do prodlení zásadně tehdy, jestliže dluh nesplní v den následující po dni, kdy byl poškozeným o splnění požadavku požádán, obdobně rozhodl Nejvyšší soud ČR pod sp. zn. 25 Cdo 1523/2004. Vzhledem ke všem shora uvedeným rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR odvolací soud zrušil výrok o náhradě škody, kdy převzal správně výši způsobené škody, kterou je obžalovaná společně s obžalovanou právnickou osobou povinna uhradit, tj. částku 1.693.608 Kč s tím, že se v prodlení, jak odsouzená právnická osoba, tak samotná obžalovaná nacházejí počínaje dnem [datum]. Vzhledem k tomu, že důvod pro změnu výroku o náhradě škody, a to ve prospěch obžalované [titul] [jméno] [příjmení] prospíval již pravomocně odsouzené právnické osobě spol. multiverso s.r.o., která byla odsouzena za shodné jednání jako právnická osoba, přičemž však odvolání do napadeného rozsudku nepodala, odvolací soud v souladu s ust. § 261 tr.ř. zrušil i ohledně této obžalované právnické osoby multiverso s.r.o. výrok o náhradě škody, který změnil v její prospěch, a to ohledně počátku běhu úroku z prodlení, kdy jinak byla převzata správná výše tohoto úroku z prodlení ve výši 15 % p.a, kdy jde o zákonný úrok z prodlení.

9. Vzhledem k tomu, že obž. [titul] [jméno] [příjmení] byla úspěšná se svým odvoláním jak do výroku o trestu, který v jejím případě byl neúplný, tak došlo ke zmírnění výroku o náhradě škody v její prospěch, nebyl důvod, aby odvolací soud její odvolání zamítl, kdy se jinak plně ztotožnil s výrokem o vině, a proto rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí nelze podat řádný opravný prostředek. Lze proti němu podat dovolání. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněné, obviněná pro nesprávnost výroku tohoto rozhodnutí, který se jí bezprostředně dotýká. Obviněná může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. řádu.

Poškozený má možnost žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, za který byla obžalovanému uložena majetková sankce tímto rozhodnutím, a to podle zákona č.

59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů.

Praha 18. května 2023

JUDr. Luboš Vlasák
předseda senátu